

Cartea lui Daniel - Numărul douăzeci și patru

ნიმროდი, ნაბუქოდონოსორი და ბელშაცარი

Jeff Pippenger

2023-12-19

Cărțile lui Daniel și Apocalipsa sunt aceeași carte, tot atât de sigur cum Vechiul Testament și Noul Testament sunt aceeași carte. Chiar înainte de închiderea timpului de probă, Apocalipsa lui Isus Hristos este desigilată.

Kandi i thotë: “Mos i vulos fjalët e profecisë së kësaj libri, sepse koha është afër. Ai që është i padrejtë, le të vazhdojë të jetë i padrejtë; dhe ai që është i ndyrë, le të vazhdojë të jetë i ndyrë; dhe ai që është i drejtë, le të vazhdojë të jetë i drejtë; dhe ai që është i shenjtë, le të vazhdojë të jetë i shenjtë. Dhe ja, unë vij shpejt; dhe shpërblimi im është me mua, për t’i dhënë secilit sipas veprës së tij. Unë jam Alfa dhe Omega, fillimi dhe mbarimi, i pari dhe i fundit.” Zbulesa 22:10–13.

Regula biblică a „primei mențiuni”, care include adevărul că sfârșitul unui lucru este ilustrat prin începutul aceluși lucru, subliniază semnificația primelor trei capitole ale cărții lui Daniel, căci ele constituie primul adevăr menționat în cartea care este alcătuită din cărțile lui Daniel și Apocalipsa. Isus este Alfa și Omega, astfel încât începutul cărții care este alcătuită din cărțile lui Daniel și Apocalipsa trebuie să reprezinte adevărul care este desigilat la sfârșit. La un anumit nivel, așadar, adevărul care este desigilat este Evanghelia veșnică a îngerilor din Apocalipsa paisprezece.

Descoperirea lui Isus Hristos, introdusă în primul verset al capitolului unu din Apocalipsa, este mesajul care trebuie transmis bisericilor atunci când „vremea este aproape”, iar timpul care este „aproape” în capitolul unu din Apocalipsa trebuie să fie același timp care este „aproape” chiar înainte ca harul să se încheie în capitolul douăzeci și doi din Apocalipsa.

Revelația lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care trebuie să se întâmple în curând; și a făcut-o cunoscută, trimițând-o prin îngerul Său robului Său Ioan, care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și despre toate lucrurile pe care le-a văzut. Fericit este cel ce citește și cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc cele scrise în ea, căci vremea este aproape. Apocalipsa 1:1-3.

Le message qui est le message final, lequel est descellé juste avant la clôture du temps de grâce, lorsque « le temps est proche », est le message de la pluie de l’arrière-saison du second ange et du Cri de Minuit. C’est la vérité liée à « l’histoire cachée » des Sept Tonnerres. C’est la révélation de « la huitième [puissance], issue des sept », et le fil d’or qui tisse toutes ces précieuses révélations ensemble pour former le beau vêtement de la justice de Christ, ce sont les « précieuses » « sept fois » de Lévitique vingt-six. Daniel chapitre un, puis encore Daniel chapitres un à trois, est ce message. Le « secret » du chapitre deux est aussi ce message.

Capitolul întâi din Daniel reprezintă solia primului înger și, după cum toate reperate profetice ale tuturor celor trei solii îngerești sunt reprezentate în solia primului înger din capitolul paisprezece al

Apocalipsei, tot astfel toate reperatele profetice ale tuturor celor trei solii sunt reprezentate în capitolul întâi din Daniel. Aceste elemente sunt procesul de testare în trei etape, care, în Daniel capitolul întâi, reprezintă o probă alimentară, urmată de o probă vizuală, care conduce la un test decisiv. Capitolul întâi, când este considerat în raport cu capitolele doi și trei, reprezintă proba alimentară, iar capitolul doi, proba vizuală, și capitolul trei, testul decisiv. Cele trei solii îngerești din Apocalipsa paisprezece și Daniel capitolele întâi până la trei oferă patru martori ai procesului de testare în trei etape.

Danieli fanele ya mine mpe ya ntlhanu yi yimela nxaxamelo lowu dzikeke swinene wa matimu ya vuprofeta. Nxaxamelo lowu humesiwaka hi fanele letimbirhi wu katsa kwalomu ka minxaxamelo ya vuprofeta ya tsevu leyi hambaneke. Yin'wana ya minxaxamelo yoleyo ya vuprofeta yi sungula hi lembe ra 723 BC, yi ya emahlweni ku fika eka nawu wa Sonto. Yin'wana ya minxaxamelo leyitshevu yi yimela matimu ya 1798 ku ya fika eka nawu wa Sonto, naswona eka nxaxamelo wolowo, minxaxamelo yinharhu ya vuprofeta yi yimeleriwa hi nkarhi wun'we; nxaxamelo wa xivandzana xa misava (United States), kutani nxaxamelo wa mhalamhala ya Vuprotestanti, ni nxaxamelo wa mhalamhala ya Varephaboliki. Hinkwato ka tona ti veka swin'we nxaxamelo wa nkoka wa ntlhanu eku sunguleni ka nxaxamelo wa vuprofeta wa United States. Nxaxamelo wolowo wu kombisa ku pfuriwa ka swikandza-mhaka swa nkombo, nhungu ni nkaye swa Danieli hi 1798. Eku heleni ka nxaxamelo wa vuprofeta wa United States, ku humesiwa nxaxamelo wa vu tsevu, lowu kombisaka ku pfuriwa ka swikandza-mhaka swa khume, khume na yin'we ni khume na mbirhi hi 1989.

Începutul liniei profetice a fiarei pământului, așa cum este reprezentată în capitolul patru din Daniel, este marcat de simbolul „șapte vremi”, iar sfârșitul liniei profetice a fiarei pământului este, de asemenea, marcat de simbolul „șapte vremi”. Începutul și sfârșitul perioadei de istorie care este reprezentată de desigilarea capitolului șapte, opt și nouă sunt, de asemenea, marcate de simbolul „șapte vremi”. Începutul și sfârșitul perioadei de istorie care este reprezentată de desigilarea capitolului zece, unsprezece și doisprezece din Daniel sunt, de asemenea, marcate de „șapte vremi”.

Încheierea perioadei de istorie care a început atunci când capitolele șapte, opt și nouă din Daniel au fost desigilate la „vremea sfârșitului” în 1798 a fost în 1863. Începutul perioadei de istorie care a început atunci când capitolele zece, unsprezece și douăsprezece din Daniel au fost desigilate la „vremea sfârșitului” a fost în 1989. De la 1863 până la 1989 sunt o sută douăzeci și șase de ani. O sută douăzeci și șase de ani reprezintă o zecime, sau o zeciuală, din o mie două sute șaiszeci de ani. Numărul o sută douăzeci și șase este, prin urmare, un simbol al celor o mie două sute șaiszeci de ani, care reprezintă „pustia”, care, la rândul ei, este un simbol al celor două mii cinci sute douăzeci de ani ai „celor șapte vremi”.

Această realitate arată că, în istoria fiarei pământului, în mișcarea primului înger la început și apoi în mișcarea celui de-al treilea înger la sfârșit, amândouă sunt marcate la începuturile și încheierile lor de „șapte vremi”. Iar perioada de timp dintre aceste două mișcări, care le leagă una de cealaltă, este de asemenea reprezentată prin „șapte vremi”.

Kui piibellikku metoodikat „rida rea peale” ei rakendata, on sedalaadi ilmutust võimatu näha ja mõista, sest ilma selle metoodikata võiks pitseeritud raamatu anda kellelegi, kes on õpetatud teoloogiakunstis, ning siis võiks temalt paluda seletust selle kohta, mida pitseeritud raamat tähendab. Tema arvamusuhkus ajendaks teda osutama sellele, et pitseeritud raamatut ei saa mõista, sest see oli pitseeritud. Seejärel võiks selle pitseeritud raamatu võtta ja anda selle ühele karja seast, keda too valgustatu valitseb ja on kahjutuks teinud, ning kari, kes on harjunud mõnuga einestama teoloogi muinasjuturoogadel, keelduks pitseeritud raamatule rakendust tegemast, sest nad teavad väga hästi, et üksnes need, kes on teoloogilise Suurkohtu liikmed, on määratud otsustama, mis on tõde.

“Zăboviți și minunați-vă, strigați și țipați; sunt beți, dar nu de vin; se clatină, dar nu de băutură tare. Căci Domnul a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii; pe proroci și pe mai-marii voștri, pe văzători, i-a acoperit. Și toată vedenia a ajuns pentru voi ca vorbele unei cărți pecetluite, pe care o dau unuia învățat, zicând: Te rog, citește aceasta; iar el zice: Nu pot, căci este pecetluită.”

„De aceea Domnul zice: «Pentru că poporul acesta se apropie de Mine cu gura lui și Mă cinstește cu buzele lui, dar inima lui s-a depărtat mult de Mine, și frica lui de Mine este o învățătură dată prin porunca oamenilor; de aceea, iată, voi face iarăși în mijlocul acestui popor o lucrare minunată și un lucru de mirare; căci înțelepciunea înțelepților lui va pieri și priceperea oamenilor lui chibzuiți va fi ascunsă. Vai de cei ce își ascund adânc planul de Domnul, ale căror fapte sunt făcute în întuneric și care zic: „Cine ne vede și cine ne cunoaște?” O, cât de pervertită este întoarcerea voastră a lucrurilor pe dos! Oare va fi socotit olarul ca lutul, încât lucrarea să zică despre cel ce a făcut-o: „Nu el m-a făcut”, sau întocmirea să zică despre cel ce a întocmit-o: „N-a avut pricepere”?»”

„Fiecare cuvânt din aceasta se va împlini. Sunt unii care nu-și smeresc inima înaintea lui Dumnezeu și care nu vor umbla în neprihănire. Își ascund adevăratele scopuri și păstrează părtășie cu îngerul căzut, care iubește și face minciuna. Vrajmașul pune spirit asupra oamenilor pe care îi poate folosi ca să-i înșele pe aceia care sunt parțial în întuneric. Unii ajung pătruși de întunericul care domnește și pun adevărul deoparte pentru eroare. Ziua arătată de profeție a venit. Isus Hristos nu este înșeles. Isus Hristos este pentru ei o născocire. În această etapă a istoriei pământului, mulți se poartă ca niște oameni beți. «Uimiți-vă și rămâneți în uimire; strigați și plângeți; sunt beți, dar nu de vin; se clatină, dar nu de băutură tare. Căci Domnul a turnat peste voi duhul unui somn adânc și v-a închis ochii. Pe proroci și pe cârmuitorii voștri, pe văzători, i-a acoperit.» O beție spirituală este asupra multora care presupun că ei sunt poporul care va fi înălțat. Credința lor religioasă este întocmai așa cum este reprezentată în această Scriptură. Sub influența ei, ei nu pot umbla drept. Ei fac cărări strâmbe în cursul acțiunii lor. Unul după altul, se clatină încoace și încolo. Ei sunt priviți de Domnul cu mare milă. Calea adevărului n-au cunoscut-o. Sunt uneltitori cu pretenții științifice, iar cei care ar fi putut și ar fi trebuit să ajute, datorită unei limpezimi spirituale a vederii, sunt ei înșiși înșelați și susțin o lucrare rea.”

„Dezvoltările acestor zile de pe urmă vor ajunge curând decisive. Când aceste amăgiri spiritualiste vor fi date pe față drept ceea ce sunt ele în realitate,—lucrările ascunse ale

duhurilor rele,—aceia care au jucat un rol în ele vor ajunge asemenea unor oameni care și-au pierdut mințile.”

„De aceea Domnul zice: «Fiindcă poporul acesta se apropie de Mine cu gura și Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, și frica pe care o are față de Mine este învățată prin porunca oamenilor, de aceea, iată, voi face iarăși în mijlocul acestui popor o lucrare minunată, da, o lucrare minunată și un lucru de mirare; căci înțelepciunea înțelepților lui va pieri, iar priceperea oamenilor lui chibzuiți va fi ascunsă. Vai de cei ce își ascund adânc planul de Domnul, ale căror fapte se petrec în întuneric și care zic: „Cine ne vede?” și „Cine ne cunoaște?” O, cât răsturnați voi lucrurile pe dos! Oare lutul să fie socotit ca olarul? Va zice oare lucrarea despre cel ce a făcut-o: „Nu el m-a făcut”? Sau va zice lucrul întocmit despre cel ce l-a întocmit: „El n-a avut pricepere?”»

„Mi se arată că, în experiența noastră, am întâlnit și întâlnim tocmai această stare de lucruri. Oameni care au avut mare lumină și privilegiile minunate au primit cuvântul unor conducători care se socotesc înțelepți, care au fost mult favorizați și binecuvântați de Domnul, dar care s-au scos singuri din mâinile lui Dumnezeu și s-au așezat în rândurile vrăjmașului. Lumea urmează să fie inundată de sofisme plauzibile. O minte omenească, primind aceste sofisme, va lucra asupra altor minți omenești, care au prefăcut în minciună dovezile prețioase ale adevărului lui Dumnezeu. Acești oameni vor fi înșelați de îngeri căzuți, când ar fi trebuit să stea ca păzitori credincioși, veghind pentru suflete, ca unii care au să dea socoteală. Ei au depus armele luptei lor și au dat ascultare duhurilor amăgitoare. Ei zădărnicesc sfatul lui Dumnezeu și înlătură avertizările și muștrările Lui și sunt în mod hotărât de partea lui Satana, dând ascultare duhurilor amăgitoare și învățăturilor demonilor.

„Beția spirituală este acum asupra oamenilor care n-ar trebui să se clatine asemenea unor oameni aflați sub influența băuturii tari. Crimele și neorânduiele, fraudă, înșelăciunea și purtarea nedreaptă umplu lumea, în conformitate cu învățătura conducătorului care s-a răzvrătit în curțile cerești.”

„Istoria urmează să se repete. Aș putea preciza ce va fi în viitorul apropiat, dar vremea încă n-a sosit. Formele celor morți vor apărea, prin meșteșugitul dispozitiv al lui Satana, și mulți se vor uni cu acela care iubește și săvârșește minciuna. Îi avertizez pe ai noștri că chiar din mijlocul nostru unii se vor abate de la credință și vor lua aminte la duhuri înșelătoare și la învățături ale demonilor, iar prin ei adevărul va fi vorbit de rău.” Battle Creek Letters, 123–125.

Capitolul unu din Daniel, reprezentând solia primului înger din Apocalipsa paisprezece, se aliniază cu istoria de început a fiarei pământului. Capitolele unu, doi și trei din Daniel, reprezentând soliile tuturor celor trei îngeri din Apocalipsa paisprezece, se aliniază cu sfârșitul Statelor Unite.

Nebucadnețar reprezintă istoria primului înger și primul capitol din Daniel. Belșatar reprezintă istoria celui de-al treilea înger și primele trei capitole din Daniel.

„Ultimului conducător al Babilonului, precum în chip profetic celui dintâi, îi venise sentința Străjerului divin: „Împărate, ... ție ți se vorbește; împărăția s-a depărtat de la tine.” Daniel 4:31.” Profeti și regi, 533.

Vom continua studiul nostru despre Nebucadnețar și Belșatar în articolul următor.

„Belsațar, impresionat de această manifestare a puterii lui Dumnezeu, care arăta că aveau un Martor, deși nu știau aceasta, avusese mari ocazii de a cunoaște lucrările Dumnezeului celui viu, puterea Sa și de a face voia Sa. El fusese privilegiat cu multă lumină. Bunicul său, Nebucadnețar, fusese avertizat cu privire la primejdia lui de a-L uita pe Dumnezeu și de a se slăvi pe sine. Belsațar cunoștea izgonirea lui din societatea oamenilor și conviețuirea lui cu fiarele câmpului; iar aceste fapte, care ar fi trebuit să-i fie o lecție, le-a nesocotit, ca și cum nu s-ar fi petrecut niciodată; și a mers mai departe repetând păcatele bunicului său. El a îndrăznit să săvârșească nelegiuirile care au adus judecățile lui Dumnezeu asupra lui Nebucadnețar. El a fost condamnat nu numai pentru că el însuși făcea răul, ci și pentru că nu se folosise de ocaziile și capacitățile pe care le avea, și care, dacă ar fi fost cultivate, l-ar fi făcut să fie drept.”
Testimonies to Ministers, 436.